

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redacțiunea și administrațiunea:

Brașov, piața mare Nr. 22. „Gazeta” iese
Miercuri, Vinerea și Duminică.

Prețulu abonamentului:

Pe unu an 10 fl., pe șese luni 5 fl., pe
trei luni 2 fl. 50 cr. Terț esterne pe șese
luni 14 fr., pe an 28 franci.

Anul XLVII.

Să prenumără:

la poștele c. și r. și pe la dd. corespondenți.

Anunțurile:

una serie garmond 6 cr. și timbru de 30
cr. v. a. pentru fiecare publicare. — Scri-
sorî nefrancate nu se primesc. — Manu-
scripte nu se retrămit.

Nr. 16.

Miercuri 8 (20) Februaru

1884.

Brașov 8 Februaru st. v.

Totdeauna ne-am bucurat, de câte ori ni s'a dat ocaziune de a înregistra câte un semn de viață alu comitetului electoral permanent, ales de conferința noastră generală electorală din 1881. Am așteptat să-i audim glasul și cu ocaziunea alegerilor municipale din urmă, am dorit să-l vedem dându o direcțiune orecare alegătorilor români din județe, ca procederea lor să fie uniformă și pe deplin corespunzătoare situațiunei noastre, însă acesta așteptare și dorință nu s'a împlinit.

De astădată comitetul electoral permanent a adresat la timp un apel bine motivat către diferiți fruntași români de prin județe, cari aderă la programa de acțiune stabilită de către conferință din 1881, cu provocarea, de a se uni și de a conlucra pentru organizarea partidei naționale române după chipul, cum se organizează și celelalte partide politice din țera.

Ceea ce cere comitetul în apelul de mai la vale este o condițiune fără de care alegătorii noștri, puțin câți sunt în urma nedreptei legi electorale, nu pot să reprezenteze interesele naționale ale poporului român. Organizarea partidei naționale am cerut-o și o cerem și noi mereu și dorința noastră cea mai fierbinte este, ca fiecare Român bine s'întărească să înțeleagă, că datoria lui este de a conlucra din toate puterile sale și cu totă sinceritatea la opera organizării alegătorilor români prin județe.

Cei 153 de membri ai conferinței noastre din 1881 nu trebuie să uite, că au luat angajament solemn în fața națiunei, că vor lucra cu toate puterile și cu toate mijlocele legale spre a promova cauza națională conform programei de acțiune, ce-au stabilit-o în acea conferință. Nu scim decât s'a trimis apelul tuturor dintre membrii conferinței trecute, d'în ori-ce casă credem, că a lor datoriă este de a veghea ca alegătorii noștri să se nu fie seduși și amăgiți de contrari.

Despre un lucru trebuie să fim în clar. De astădată se tractează de aceea, ca alegătorii români să ia o pozițiune cât mai demă și împuțitoare față de viitoare alegeri dietale, ear cât pentru opera organizării partidei naționale în sensul adevărat al cuvântului, ea nu p'ote să se seversită în câteva luni, ci ea recere multe lupte, multă muncă și mult timp. Chiar și acolo unde domnesce deplina libertate, organizarea partidelor să seversesce încet și cu mari greutate.

Sperăm, că toți Românii binesămțitori din Transilvania și Ungaria vor conveni în aceea, că în fața primejdiei a uneltirilor dușmani ei trebuie să se grupeze eu toți în giurul stégului limbei și alu naționalității române și să se nu lase ca flacăra certei și a desbinării să se aprindă în sinul națiunei române, spre a ei perire!

Dela comitetul electoral permanent alu partidei naționale române.

Stim. Domn . . . în . . .

Apropiindu-se timpul, în care prin noue alegeri de deputați dietali să da civilor statului ocaziune a-și exprima verdictul asupra situațiunei politice din țera, partida națională română are și de astădată cele mai temeinice motive de a se consolida de nou, de a aduna și conduce sub drapelul său pre toți alegătorii români, cari se interesază în mod sincer și loial de binele patriei și de s'ortea națiunei lor.

Pășirea resolută și solidară a partidei la anul 1881 a contribuit mult la aceea, ca cestiunea Românilor din patria noastră să afe apreciare în cercuri mai largi ca mai înainte, ceea ce în sine e impulsu destul de ponderos spre a lucra mai departe pentru apărarea intereselor noastre naționale.

Dreptu aceea e o sântă datorință patriotică pentru fie-care membru alu partidei de a se folosi de toate mijlocele legale ca cel mai fundamental drept politic, dreptul de alege, să se nu se exploateze în detrimentul nostru, folosindu-se chiar voturile alegătorilor noștri spre înmulțirea numărului celor mai aprigi contrari ai intereselor noastre vitale, cari sunt identice cu interesele binepricuate ale patriei.

Mănecându din aceste puncte de vedere, subscrisul comitet electoral permanent, află de necesitate imperativă, ca aderenții partidei naționale române să se organizeze precum se organizează și celelalte partide politice din patriă.

Spre acestu scopu recomandăm, ca în fie-care municipiu, la locul cel mai potrivit, să se țină conferințe electorale, în cari aderenții partidei naționale să se constituie, alegându și câte un comitet central, care să conducă mișcările electorale în toate cercurile din municipiu, și subcomitete cercuale pentru fie-care cerc electoral, cari să efeptuescă dispozițiunile comitetului central.

Recomandăm mai departe tuturor membrilor partidei, ca nici într'o privință să se nu se angajeze cu nimene, până când vor cunosece conclusele conferinței generale electorale, care se va țină la timpul său.

Spre luarea măsurilor necesare pentru organizarea partidei, în comitatul . . . ne permitem a Vă ruga pe p. t. Domniavostă, rugându-vă și în specialu a ne împărtăși cu posibilă urgență: numărul esact alu alegătorilor români și a celor neromâni din singuraticele cercuri electorale aparținătoare acelu comitat, apoi numele și locuința cu posta ultimă a președinților comitetului central și a subcomitelor cercuale, ce se vor alege.

Fiindu foarte verosimil, că alegerile dietale vor urmă de astădată mai curându ca de alte ori, urgența organizării și respective a constituirilor mai susu indigitate e de sine evidentă; dreptu aceea ne luăm voia a Vă ruga, ca decumva p. t. Domniavostă a-ți fi împedecatu a primi această sarcină, să binevoiti a ne încunoscintiă despre acesta în terminu de 8 zile dela primire, recomandându-ne totodată altă persoană aptă de a conduce organizarea partidei.

Primiți espresiunea distinsei noastre stime.

Sibiu, 10 Februaru st. n. 1884.

Comitetul electoral permanent alu partidei naționale române.

Cronica evenimentelor politice.

După informațiunile „Postei”, regimentul 11 de Galați va fi concentrat și trimis pe frontiera Prutului pentru formarea cordoanelui sanitar, cu care fusese până acum însărcinat regimentul 6 de linia garnisonat în Galați. Pe lângă regimentul 11 va fi alăturată și o parte din regimentul 32 din Brăila. — Același diaru spune, că s'a dat ordinu ca bastimentulu „Stefan cel Mare”, canonierele „Grivița”, „România”, „Alexandru cel Bun”, ce au iernat în portulu Măcin, să vie în Galați. Asemenea și brielul Mircea, ce se află în portulu Sulina,

precum și șalupele Fulgerul, „Rahova”, „Smărdan”, „Opanez”, „Veghetorul”, „Sentinela”, „Poterașul”, „Rîndunica”, „Lebăda” și torpilele „Vulturul” și „Șoimul” vor veni în portulu Galați.

Ministrul instrucțiunei publice din București a adresat o circulară, prin care pune în vedere membrilor corpului didactic, cari au anii de serviciu cerți de legea asupra gradațiunei că, pentru a se bucura de beneficiile acestei legi, trebuie să trimită la ministeru operele și memoriile ce-le-au scris până acuma.

Vre-o 900 de cetățeni din Ploesci au adresat corpurilor legiuitoare și dlui președinte alu consiliului de ministri o protestare în contra împrumutului de 2¹/₂ milioane de lei votat de consiliul comunal de acolo, pe care o introduc așa: „Sub-semnații, cetățeni ploesceni: proprietari, comercianți, industriași și de alte profesii, vedându nenorocita sorte, ce se pregătesc acestui oraș de actualii membri ai Consiliului comunal, prin votarea facerii unui împrumut de 2.500.000 lei, sub cuvânt de „înfrumusețari publice”, cum și prin înființarea unor nouă taxe și îndoirea celor existente ale acsiselor, pentru ca să acopere anuitățile acelu împrumut, într'un termen de 25 ani, am protestat și contestat, conform legii, la consiliul comunal, contra acestor proiecte, espund și motivele; d'în fiindu că, consiliul, compus din persoane cari nu au cunoscintiă de ceea ce contribuie la păstrarea prosperității unui oraș comercial și industrial ca alu nostru, ne-a respinsu contestațiunea, suntem siliți să apelăm la indulgența domniilor voste ș. c. l.”

Cestiunea privilegiilor patriarhatului — spune o corespondență a diarului „Débats” — este totu neresolvată. P'orta nu vrea să revia asupra hotărării sale și patriarhul își mănține demisia. Acesta e susținut de opinia publică; petițiuni nenumărate vin din toate provinciile, și toate fl. sfătuesc să stăruiesc. Sâmbăta trecută ambele consilii ale patriarhatului s'au adunat și s'a emis următoarea sumară și energică hotărare:

„Programa bisericei fiindu exprimată limpede în Memorandul patriarhal și în procesele verbale ale celor două sfaturi, adunarea nu va pute privi ca nesistente rațiunile, ce au motivat demisia Prea Sântului Părinte și Patriarhu Ecumenic Ióchim III decâtu cându I. P. S. S. ar pute să se sue pe tronulu său patriarhal cu condițiunea-i nemodificată.

Comunitatea ortodoxă e iritată. Serbările nu s'au putut petrece cu obicinuita lor pompă fiindu-că, toate fiindu pe tapet, episcopii și archiepiscopii nu mai slujesc. Ortodoxii de acolo nu sunt de o evlavie adencă, d'în nu le place să fie superați în exercițiul cultului lor.

A apărut de curându la Berlin o carte intitulată: Bismarck, du oi-spre-dece ani de politică germană, care povestese nise lucruri neașteptate, p'ote, pentru mulți, d'în care totuși nu trebuie să surprindă pe aceea, cari au urmat cu băgare de seamă purtarea d-lui de Bismarck, de vr'o 13 ani. După această carte, spune „l'Italie” marele cancelar, imediatu după încheierea alianței austro-germane, în 1879, ar fi făcutu d-lui Saint-Vallier, ambasadorelui Franciei la Berlin, nise propuneru pentru a pune capetu antagonismului franco-german. După aceste Franca avea să între în alianța puterilor centrale, și programa comună eră să cuprindă lichidarea cestiunii orientale. înlăturându pe Anglia și pe Rusia

dela succesiunea turcească în folosul Franciei, Germaniei și Austriei. În spiritul d-lui de Bismarck, cestiunea Alsației-Lotaringiei trebuia să pară neînsemnată față cu aceste interese imense, după cari Germania trebuia să se încerce a cicatriza rana Franciei. — Cartea adaugă, că Franca, prin organul d-lui de Saint-Vallier, n'a răspuns la aceste propuneri, nici printr'o primire, nici printr'unu refuz; guvernul francesu a declarat, că mai întâi e dator să de a-și adună puterile înainte de a se otări să jöce unu rol în politica esteriöră. E foarte probabil, că aceste informațiuni sunt esacte, visul d-lui de Bismarck dela 1871 fiindu de a ajunge la o înțelegere amicală cu Franca pentru a înlătură unu resboiu, care pöte să se întempe. — În acestu proiectu alu marelui cancelarü, se exprimă unul din procedurile sale, cari consistă într'a oferii altuia ceea ce nu-i aparține, pentru a isbuti să dobândescă seu se păstreze ceea ce elü însuși posedă. Astfel elü a oferit mai întâi în 1864 o bucată din Danemarca Ausriei și mai târziu Belgia Franciei. În virtutea acelorași principii elü a datu Austriei, Bosnia și Ertegovina și-i va dá mâne, decă va puté Constantinopolulü, care nu este alü seu, pentru a asigură într'unu modü definitivü preponderanța sa în centrulü Europei.

De unu timpü încöce se observă o viuă comunicare între Petersburg și Friedrichsruh. Acum se află plenipotențiarulü militarü, principele Dolgorouki, la principele Bismarck. Ce firu se țese carăsi? —

Monitorulü oficialü din Bulgaria publică decretulü semnatü de principele Alexandru și contra-semnatü de primulü ministru Zankov, prin care principele Cantacuzen, generalü în statulü-majorü alü armatei rusesci, conformü art. 152 din constituțiune și art. 1. din convențiunea militară ruso-bulgară, este trecutü în armata bulgară și numitü ministru de resboiu. Generalulü principe Cantacuzen a sositü în Sofia la 9 l. c.

Anglia, care posedă în Asia astăzi teritorii foarte mari, mai cu sēmă în India, urmăresce cu ochi de Argus toți pașii ce-i face Rusia în Asia. Anglia mai anii trecuți totü din cauza rivalității cu Rusia a purtatü resboiu cu Afgani, pentru ca să nu cadă Afganistanul sub protecțiunea Rusiei și prin aceea Rusia să se facă vecină Indiilor, unde au Anglesii peste 200 milioane de supuși. Acuma de câtva timpü a totü ämblatü Russia să anexeze Mervulü la imperiulü rusescu. După multe frământări în cele din urmă totuși și-a realizatü Rusia planulü seu de a anexă. Mervulü, despre care oficiosulü jurnalü din Petersburg constată ästädi cu placere, că după manifestațiunile diarului „Times“ opiniunea Angliei cu privire la Mervü s'a äbatutü dela prejudețele anteriöre, că föia anglesă, și-a datü consentimëntulü seu la acuișițiunile cele nouë teritoriale ale Rusiei în Asia centrală. Din articolulü diarului de Petersburg se pöte deduce și aceea, că Rusia a făcutü procesü scurtü cu Persia și că a declaratü valea Atrecului, prin care merge legătura Ascadului cu Mervulü, ca teritoriu nepersianü și apoi l'a anexatü. Asigurarea ce-o dá guvernulü rusescu, că nu va ocupă niciodatä teritoriulü Serac, care se află între Mervü și Afganistanü, nu va luă-o nici chiarü Gladstone în seriosü, căci tocmai acea promisiune a făcutü Rusia de mai multe ori cu privire la Mervü și chiarü după anexarea Ascabadului. De cumva Rușii deocamdată se vorü oprü în Mervü ar puté de acolo se ajungă la Heratü în 15 zile, pe cândü trupelorü anglesesci din Cueta le-ar trebui celü puținü 40 de zile până să ajungă acolo.

Desorganizarea armatei Chedivului pare a fi completă. Mahdiulü din Sudan a devenitü spaima Egiptenilor, cari nu se prea ambiționează de a dá lumii dovëdi de vitejiä. Dovëdă e petițiunea ce a adresatü unü detașamentü de soldați egipteni Chedivului rugändulü să nu mai trimită trupe egiptene în Sudan și se dea drumulü oficerilorü anglesi din armata egiptenă. Se asigură că petenții au fost puși toți la umbră.

Afacerea „millei împărătesci“

Organulü Nr. 2 alü consorțiului frățietății „Telegraful Român“ din Sibiu răspunde în numărulü seu dela 4 (16) Februarü a. c. la articolulü föiei nöstre din nr. 13 ce pörtă titlul de mai sus. următoarele:

„Gazeta Transilvaniei“ publică mai alaltăeri în fruntea Nrului seu 13 pe o pagină întregă multe verdușcate sub titlulü „Afacerea millei împărătesci.“ Este lucru pränaturalü, că „Gazeta“ și ästädată să isbescă în „Telegraful Român“; der o face acësta într'unu modü forte prostü, în câtü cetitorulü nepreocupatü trebuie să afle îndatä, că töte resönele „Gazetei“ nu sunt altä, de câtü espresiunea nouă a unei ure învechite și atacuri personale fără nieri o basă, la cari însä prä bine se pricepe „Gazeta.“ De ästädată nu-i place „Gazetei“ de „Telegraful Român“, pentru că noi reflectändü într'o notiță a nöstră la unu normativü nou ministerialü privitorü la împărțirea ajutoriului de statü, ne-amü scitü moderä indignäțiunea și am disu „să äșteptämü vocea bisericii.“ După logica „Gazetei“ „Tel. Rom.“ trebuia numai de câtü să taie prädinaintea autorităților competente bisericesci și să bombardeze după gustulü „Gazetei“ pre ministeriulü din Budapesta, pentru „teribilulü planü de a distruge organismulü bisericii autonome române greco-orientale.“ Noi însä lăsämü voinicösei „Gazetei“ să facă ea astfel de bravure, și în cestiunea acësta gravă și chiar delicatä, äșteptämü și mai departe vocea bisericii, singurä competentă a constată gravaminele sale și a le căută lecnire. Una o scimü deja de sigurä: scimü, că biserica interesatä în acëstä cestiune, se ocupă de ea cu tötä serioșitatea, și totü peccatulü ei este pöte numai acela, că nu cere sfätü dela „Gazeta.“ Dealtmintrea publiculü nostru cunoscändü din totü trecutulü „Gazetei“ chiar și de pe vremea cândü crä în viață marele archiereu Andreiu, interesarea cea mare a numitei föi pentru biserica nöstră ortodöcsä, durerile și dorințele ei față de acëstä biserică, va sci judecă prä bine valörea întregului articolü din „Gazeta“ și în specialü a apelului, ce-lü face ea sinödelorü nöstre parohiale și protobresbiterale. Dumneșeu să ne ferescă biserica de amici bunü, cum este „Gazeta“, apoi de dușmanii declarați dörä ne vomü sci aperi!

Acësta este răspunsulü „Telegrafului“. Constatämü mai äntäi, că acëstä föia evită și de ästädată a inträ în meritulü cestiunei atätü de importante și seriöse și nu vorbește la obiectü, vöindü a îmbëtä cu apă rece pe cetitorii sei. „Telegraful“ de ädi se sëmte vinovatü și neputëndu-se justificä înainte opiniunei publice comite eröca de a întrebuintă unü limbagiü pasionatü și neurbanü, ne arată, că scriitorulü cetesce cu multä atențiune diaristica jidano-maghiarä, care escelază în acestü limbagiü. „Telegr. Rom.“ dice, că în articolulü nostru elü a aflatü „espresiunea unei ure învechite“ și atacuri personale fără de nici o basă. Desfidemü pe ori și ce omü cu mintea sănätösă și nepreocupatü se ne arate unü singurü cuvëntu seu o singurä espresiune în numitulü articolü, care se justifice acusarea „Tel. Rom.“ Decă din articolulü nostru vorbește ura și reutata, de ce nu-lü reproduce „Tel. Rom.“, ca se ne nimicescă înainte cetitorilorü sei? Nu-i dä mâna însä „Telegrafului“ de a reproduce articolulü nostru, în care se arată, pe basa protöcolölorü Sinödelorü, că biserica s'a pronunțatü de repetite-ori în cestiunea ajutorului de statü și a cerutü se mörögä o deputațiä la Maj. S'a, der vocea ei a resunatü în pustia.

„Tel. Rom.“ printr'o întorsäturä, care are aerulü de a citä; ca-renomitulü profesorü de magiä Donato, fantome din trecutü. se încercä a pune la îndoielä durerile și dorințele nöstre pentru prosperarea bisericii, der nu observä câtü de mare interesü și câtü de mare durerere documentezä elü („Tel. Rom.“) însuși pentru biserică, cândü calificä de verdușcate decisiunile sinödelorü dela 1877, 1878 și 1879 privitöre la afacerea „millei împărătesci“, pe care le-amü înșiratü în colönele paginei äntäi a numerului nostru 13 din anulü curentü.

„Telegraful“ din Sibiu a căpätatü mare poftă de a reimprospëtä unele certe și neînțelegeri ce au esistatü în trecutü. Trecutulü „Gazetei“ aparține istoriei și istoria își va dá veridictulü asupra lui. În cestiunea de față nu este însä vorba de trecutü, ci de tristulü și durerosulü presentü și nu este vorba de aceea cum s'a purtatü în trecutü „Gazeta“, ci de aceea

cum se pörtă ädi „Telegraful“ din Sibiu, care, după destinațiunea, ce i-a datü neuitatü ei fundatorü și întemeiatörü alü autonomiei bisericii române greco-orientale, ar trebui să se ocupe de apărarea intereselorü bisericii, ear nu de specularea actiilorü consorțiului frățietății inäuguratü sub patronatulü dușmanilorü libertății nöstre bisericesci și naționale.

Hic Rhodus, hic salta! cinstite „Telegrafü“, Inaintea nöstră nu pöte fi Românü adeväratü și onestü acela, care nu doresce din inimă prosperarea bisericii române fără deosebire de confesiune. Apucäturi mefistofelice de a aprinde earași vechile certe din trecutü nu mai potü avé ädi trecere inaintea Romänilorü binesemțitori. Decă „Telegraful“ are de gândü de a duce la törgü acuma vr'unü restü de marfä mucedită și afumatä de acësta din trecutü îi dicemü de cu vreme, ca să sciä la ce are să se äștepte: „Kein Ghesëft!“ Nu cumpërämü mucigaiu vechiü și pöteöve de cai morți!

Äți înțelesü cinstiți confräți?

Kein Ghesëft!

„Moda cea mai nouă politică.“

(Continuare.)

„Unde o să ajungemü atunci cu interesulü maghiarü, cu maghiarisarea, cu idea de statü? Ce reversiune o să sufere atunei politica maghiarä? de cäderea liberalismului și a demöcrației nieri că mai vorbimü. Ceea ce noi amü edificatü într'unu deceniu și jumätate, ba chiarü în cești din urmă cinci-șeci de ani, s'ar präface în ruine. Edificiile laterale cele nouë și vechile colonne ale ideei de statü maghiarü s'ar däramä. Și politica esternă? Ungaria, sfäșiatä, släbitä, ruinatä prin cërta dintre partide și dintre naționalitätü, s'ar consumä în lupta decisivă. E adeväratü, că Ungaria stä cu Austria în alianță politică, cu Germania în alianță politică și militară. Der certurile naționalitätilorü au släbitu asemenea și pe Austria. Unü lungü șirü de resboie în contra slavismului, ca ordiniörä în contra Turcilorü, äșteptä pe monarchia nöstră. În aceste resboie trebuie să fie punctulü de greutate, alü monarchiei în Ungaria, pentru ca victoria să fie asigurätă. Numai entusiasmulü și geniulü militarü alü națiunei maghiare pöte îmbränci pe colosulü nordicü. Ce-o să urmeze, decä Ungaria, în urma încercäturilorü ei interne, va cädé sub nivönu Austriei? Ce e dreptü Germania este alätorea cu ea; derä pentru Germania noi numai atunei suntemü aliätü prețioșü, cândü vomü fi tari. Bismarck nu s'a aliätü cu noi din filantropiä, ca sabia germanä să ne apere în neputința nöstră. Față cu Francesii elü avea să alögä între noi și între Rusia. Elü ne-a alesü pe noi, pentru că ne fînü de mai tari. Derä decä s'ar dovedü, că Rusia este unü aliätü mai puternicü, Germania se va aliä cu dënșä; s'ar întöree äsadërä la tradițiunile ei istorice. Cine o să ne apere, cândü duöé masse colosale, cu cari noi stämü în nemijlocitä atingere, se vorü präväli asupra nöstră? Numai cu greutatea lorü ne-orä strivi. Noi amü fi unü obiectü de pradä și de împărțire. . . .

„Slavismulü, luändü afarä pe Slavii austriaci și pe Croați, nu se mișcă acuma. Insä elü numai câtü se odihnesce; elü numai câtü stä pititü, pentru ca apoi să sarä cu atäta mai departe. Rusia se organizä, își aranjază finacele, spre a realizä visulü lui Fadeiev: o jumätate de milionü cavaleriä și o armatä de duöé milioane. Ea are ömeni destui în imperiulü seu celü de 80 de milioane; numai banii i-au lipsitü până acuma. Și resursele Rusiei sunt nesecavere; numai präpästia corupțiunii este mai adëncä de câtü resursele. Decä Rusia va sci să astupe präpästia corupțiunii și să deschidä resursele, va deveni o putere formidabilă. Puterea nihilismului nu trebuie prä multü tacsatä, ea nu va apërä Europa occidentulü. Decä Rusia va sci să se organizeze, va deveni o putere mai formidabilă, decätü Turcii în periöda splendörei lorü. Și noi öre în fața acesteia să punemü o Ungariä subminatä prin cërta de partide și sguduitä în puterea s'a internă? M o h a c i u l ü s l a v i e ü ar fi mai desastroosü de câtü a fostü celü turcescu. Să nu credä nimeni, că turburările interne, complicate cu luptele naționalitätilorü, n'ar puté să ne paralizeze. Croația a fostü acum de eurëndü în reșcolä formalä. Dincolo de Dunare pöte să isbuenescä o reșcolä armatä, decä Croații vorü äscultä de radicalii maghiarofagi. Naționalitätile de dincöce de Drava nu se mișcă acuma, căci sëmü apësarea unei mäni puternice și fînü statulü maghiarü de tare și de solidü. Ba chiarü și pentru că patriotismulü — și acësta este foarte îmbräcätörü — face progrese între naționalitätü. Acum

avemă éráşî Români şi Sêrbi patrioţi; Slovaci am avut totdeuna. Ba credemă, că maioritarea naţionalităţilor năstre este fidelă, compusă din adevăraţi fi ai patriei maghiare. Agitatorii însé potú folosi cu succesú încurcăturile interne. Şi ce-o sê fie, decă agitaţiunea dacoromână şi panslavistă se va aruncă asupra statului maghiarú desbinatú? Rassa maghiara forméză numai în 29 de comitate séu judeţe (nu oraşe) maioritarea absolută; pe cândú naţionalitatea română singură forméză maioritarea absolută în 19 comitate, în patru ca trece preste 90, în trei preste 80 de procente. Naţionalitatea slovacă forméză în 9 comitate maioritarea şi în patru (Árva, Liptau, Trencinú şi Sohl) se apropiă de 100 procente. Cu alte cuvinte: naţionalitatea română şi slovacă ocupă laolaltă unú teritoriu egalú cu acela, ce-lú ocupă rassa specifică maghiară. Şi totú mai remâne naţionalitatea ruténă, care forméză în trei comitate maioritarea absolută. În alte 12 comitate nu este nici-o naţionalitate în maioritate absolută şi rassa maghiară se află în minoritate relativă. În contra pericolului, ce zace în aceste cifre, nici-o împărţire a cereurilor electorale nu oferă siguranţă, decă odată agitatorii vorú puté sumutá massele cele mari ale naţionalităţilor în contra statului maghiarú slăbitú. Rassa maghiară în unire cu oraşele şi cu germanismul ar puté asigurá maghiarismului chiarú şi într'unú timpú așa de criticú o însemnată maioritate parlaméntară. Aşa nu-o va páţi ca germanismul austriacú. Dér câtú de lesne ar puté 80 séu chiarú şi numai 50 de deputaţi ai naţionalităţilor întorce echilibrul partidelorú, ba chiarú alú parlamentarismului maghiarú cu susulú în josú! Şi cum ar nimici frecările naţionalităţilor solidaritatea, ba chiarú facultatea de apărare a ţerii! Cugetulú la viitorulú ţerii sê opréseá pe fiecare dela unú pasú așa de desastroosú, care ar puté împinge Ungaria în prăpastia încurcăturilor interne.“

(Va urmá.)

Din comitatulú Făgăraşului.

D-nu advocatú Ioanú Roman din Făgăraşú ne trámite unú răspunsú la corespondenţa din Făgăraşú aparutá în Nr. 10 alú fôiei năstre, provocându-ne în numele séu şi alú d-lorú: advocatú Duvlea şi vicariu Micu, ca sê-lú publicámú fără nici-o schimbare. Cu tóte că tonulú observatú în corespondenţa este contrarú spiritului, în care este redigétú diarulú nostru o publicámú pentru ca sê dovedimú din nou, că suntemú imparţiali faţă de ori şi ce cestiune, cu atâtú mai vértosú faţă de cestiunile vitale naţionale, cum e aceea, despre care se tractéză în casulú presentú. Étá corespondenţa:

Făgăraşú 9 Februarú 1884.

Deşi e unú adevărú necontestabilú şi recunoscutú atâtú de diaristica română câtú şi de cea maghiară (vedí „Pesti Napló“, „Egyet.“ „Ellenzék“, „Nemere“) că alegerile municipale în Comitatulú Făgăraşului au eşitú în favórea Românilorú, că ei au seceratú o învingere între grelele împrejurări, în care se află naţiunea năstră în dílele acestea, căci în totú cuprinsulú Transilvaniei şi Ungariei nu esistă nici unú comitatú, unde Români sê fie în officii atâtú de bine reprezentaţi ca în comitatulú Făgăraşului deşi sunt mai multe comitate cu majorităţi române tocmai atâtú de precumpánitóre, şi c'unú numărú cu multú mai mare de bărbaţi inteligenti; cu tóte acestea scriitorulú corespondenţii din Nr. 10 alú „Gazetei Transilvanici“ cam post festa înfaşóséză situaţiune comitatului de „nefastă şi fatală pentru a seduce publiculú românú, denaturéză faptele, ba nu se sfiesce a suspicióná pe aceia, cari au lucratú şi lucră neîncetatú cu totú zelulú pentru binele poporului românú din comitatú.

Astfelin cu permisiunea Domnii Tale, Domnule redactorú, voimú a reflectá pe scurtú la corespondenţa amintita pentru a restabili adevărulú. Nu voimú a ne face apăratorulú nimenui, nici nu ne vomú folosi de suspiciónari, nici de laude góle, ci vomú rămáne pre lângá fapte positive.

Comisiunea de 5 alesă pentru conducerea alegerilorú a lucratú cu totú zelulú luptându-se cu tóte armele posibile în contra unorú împrejurări anormale, în care ne aflámú, ceea ce se dovedesce prin aceea, că adunarea alegătorilorú români le-a votatú multúmită cu una numitate. E unú neadevărú grosolanú, afirmarea, că numai D. D. Micu, Duvlea şi Romanú au încheiatú pactulú, şi că ceilalţi doi membri din comisiune B. Stanciu şi N. Chiornită nimicú nu au sciutú de acestú pactú. Adevărulú e, că în presera de 18 Decembre comisiunea de 5 a primitú unanimú condiţiunile învoirii şi că toţi 5 membri erau de faţă în adunarea din aceea sêrá, şi că preşedintele a referatú în numele în-

tregei comis. de 5. Adevărulú e — deşi nu place — scriitorului coresp., că adunarea alegătorilorú după serióse debateri a primitú cu unanimitate învoirea, şi fiecare s'a obligatú sub cuvântú de onóre a lucrá pentru esecutarea ei.

Aşadérá unú neadevărú grosolanú e, cândú scriitorulú coresp. nu se sfiesce a aruncá cu tină în faţa D. D. Micu, Duvlea şi Romanú imputându-le, ca şi cândú ei ar fi facutú tóte de capulú lorú fără consêmmentulú alegătorilorú — pre cândú adevărulú e tocmai contrariulú.

Scriitorulú corespondenţei — unú tinêrú, căruia i se vede încă tina după urechi, care nu şi-a facutú nici esamenile — prin urmare fără a meritá ocupá unú postú principalú — încă a fostú presentú în adunarea, unde s'a dispusú de mijlóce bănescri pentru spesele de călătoriá a alegătorilorú mai sêraci, elú încă şi-a datú cuvântulú de onóre, că nu se va dá nimicú în publicú ei va remené totulú rezervatú în cerculú confidenţialú alú alegătorilorú, cum facú tóte partidele politice din lume. Cu tóte acestea nu se ruşinézá a trímbiţa în publicú, ca şi cum Români, numai cu ajutorulú acelorú 200 fl. au fostú în stare sê se adune la congregaţiunea din 19 Decembre. E acéstá purtare de omú onestú? e acéstá faptă românescă? Nu Dle corespondentú! acéstá e o insultă asupra acelorá, cari şi-au datú pânea, ce nu o meritá!

Dta díci că — cei 3 Domni pe cari îi numesc nu sciú din a cui însărcinare „conducători“, la care rolá ei, după cum de comunú se scié, n'au aspiratú nici o datá — n'au avutú înaintea ochilorú lorú interesele generale, ci lupta lorú a fostú restrînsă la persóne particulare rudite şi amice ş. a.“ Aci réu s'a încurcátú logica corespondentului nostru.

Candidaţiunea funcţionarilorú — n'a facutú-o nici n'a pututú face cei 3 „conducători“ nici nu au alesú ei funcţionarii, prin urmare n'au pututú alege nici pe rudele séu amicii lorú? Acéstá afirmare a corespondentului nostru dovedesce, că-i lipsesce totú simţulú de dreptate şi chiarú simţulú de onóre (?!! Red. G. T.) şi îlú provocámú sê numescá pe rudele şi amicii aceia, cari furá alesú de cei 3 séu şi numai la influinţarea lorú. Între toţi funcţionarii alesú nici unulú unicú nu este înruditú cu unulú séu altulú dintre aceia 3 „conducători“. Amier!! Care dintre funcţionarii alesú afará de Dta Dle scriitorú! nu este amiculú celor 3 „conducători“?

Dta şi-ai pusú în capú a conturbá acéstá amiciţiá! déră nu-ţi va succede, deşi voesci a face unú bunú serviciu contrarilorú noştri. Dta díci, că avemú majoritate în adunarea municipală adeva 79 Români faţă de 75 Neromâni, majoritate de 4. Dérá ai uitatú, că Dta eşti unulú dintre aceia, cari nu fine la majoritatea Românilorú! În adunarea din 29 Novembre cândú era la ordinea dílei fiesarea dílei de alegere pe 29 — ce-o cereau Români ca sê aibă timpú de pregătiri. Dta ai votatú cu Ungurii contra Românilorú şi numai cu votulú Dtale şi altorú 3 Români, cari şi-au urmatú a cădútu propunerea Românilorú.

Cândú erá la tapetú cumpărarea unei grădini pentru a edificá casa comitatensă, totú D-ta cu câţiva de pánura D-tale dintre Români, aţi votatú contra majorităţii Românilorú, şi comitatulú a trebuitú sê cumpere dela párintele Pánczel o grădină cu 5500 fl. care nu e vrednică nici 2000 fl. D-ta fugi ca iepurele cândú au Români lipsă sê faci cea mai mică opoziţiune Ungurilorú ori comiteki şi eşti Románú mare numai cândú te pui sê înnegresci pe conaţionalii D-tale, cari lucră câtú proştii pentru binele naţionalú.

Acum urméză coróna mineiunilorú. Scriitorulú coresp. díce: că prin pactulú măiestritú între Români şi Maghiari avemú în centru 8 Maghiari şi 7 Români, érá în judeţú 5 Români şi 5 Unguri. Se vedemú în faptá, cum stámú. În centru avemú Români: Vice-comite, notariu primariu, protofisicú I vice-notariu, revisorulú, şi în urmă demisionândú protofiscalulú alesú Kapoasányi şi urmaşulú lui de nou numitú încă e românú. Aşadérá în centru tóte posturile afará de uniculú oficialú, vice-notarú, sunt în mâna Românilorú! La administraţiunea esternă între patru pretori avemú înainte de alegere numai 1 Románú şi 3 Unguri. În urma alegerii şi a pactului avemú ađi între 4 pretori 3 Români. Apostrofámú, că, în urma pactului, pentru pretori s'a primitú condiţiunea ca alegerea se fie cu totulú liberă, ce încă este unú câştigú sub sistema de ađi; adeva la preturile din Branú, Şercaia şi Arpaşulú inferiorú, numai la pretura din Făgăraşú e Ungurú. La scuunulú şi la cassa orfanalá sunt cu toţi 5 funcţionari alesú dintre cari 3 Români şi 2 Unguri.

Deci reasumámú: în centru la administraţiune între 7 funcţionari alesú sunt 6 Români şi 1

Ungurú la scaunulú şi cassa orfanale şi la administraţiune în comitatú între 9, 6 Români şi 3 Unguri. Rentáciosulú nostru scriitoriu pentru a seduce opiniunea publică ia refugiu la minciună şi numără până şi pe servitorii unguri numai sê facă a crede pe cineva, că deu pactulú a fost „funestú şi fatalú.“ Adevărulú motivú alú minciuniloá sale e înse, că a avutú gustulú a ajunge celú puţinú notarú primariú decă nu vice-comite, acéstá însé nu ia succesú. De aici tótá superarea şi torentulú de minciuni ce a îndrugatú.

Correspondintele numesce pe d. Micu, Romanú Duvlea „parveniţi“ adeva străini traşî-impinsi, bună-óră cum sunt şi Jidani veniţi din Galiţia, cari sunt lipitórele satelorú.

Lásámú în judecatá onorabilului publicú se preţuiescă decă s'a mai véđutú într'unú diarú românú naţionalú o batjocură mai mare contra unorú persóne cunoscute cari de preste 20 ani luptá în fruntea poporului în comitatulú Făgăraşului, **nici-odată pentru sine**, ci totú numai pentru interesulú publicú — şi naţionalú! (?!)

În locú de a fi animaţi în lupta continuă se vedú batjocurişi pentru zelulú lorú, şi în adevérá, **că trebuie se fie cineva smintitú, ca între astfelú de împrejurări sê se mai espuná cineva pentru cauza naţională**, decă celú mai nătáru, eşitú eri din şcolí, decă nu ajunge îndatá la postú cardinalú, cu ajutorulú diaristiceii năstre te face trădătorú neconsiderândú faptele şi trecutulú ómenilorú.

Dechiarú înse, că acesta e cuvântulú nostru din urmă şi nu avemú gustú a ne demite la nici o polemică mai departe.

Stamú la îndoielá sê publicámú corespondinţa de mai susú ori se-o retrámitemú pentru ca sê se modifice, şi personalităţile şi atacurile cari nu se fine de obiectú sê se elimineze. Într'aceea însé amú fostú provocaţi din nou printr'o telegramă subscrisă de domni: Roman, Duvlea şi Micu ca se publicámú numitulú răspunsú şi în urma acesteia ne-amú hotărítú a'lú publica fără de nici-o modificare, căci este fórte caracteristicú; l'amú fi lásatú bucurosú numai la apreţiunea cetitorului imparţialú, decă unele pasage dintr'insulú, ce ne privescú directú, nu ne-ar silí de-a ne apérá.

Înainte de tóte declarámú, că corespondentulú nostru Făgăraşanú din nr. 10 nu e nicidecum acélú individú, asupra căruia işi vérsá foculú autorulú corespondinţii de mai susú, încercându-se într'unú modú ciudatú a-i descrie persóna; noi îlú cunóscemu ca p'unú omú de caracterú íntegru, care nu póte se nutreacă nisce intenţiuni rele, ca cele ce i se atribue. Amú publicatú corespondenţa din nr. 10 mai ántáiu pentru că a tractatú cestiunea pactului în modú obiectivú, basându-se pe opiniunea diarului guvernamentalú „Magyar Polgar“ precum şi pe nisce date, pentru a cărorú esactitate are sê răspundá numai d-lú corespondentú şi suntemú convinşi, că acéstá o va şi face; apoi pentru că aveamú totodată din altá parte informaţiuni sigure, că după alegerile municipale din urmă situaţiunea în judeţulú Făgăraşului s'a schimbatú în defavórea causei năstre naţionale.

Aşa de esemplú amú aflatú, că faimosulú Nagy Sándor, care în urma pactului a fostú alesú de preşedinte alú oficiului orfanalú, a ordonatú ca de aci încolo sê se scrie numai unguresce la acestú officiu. Corespondinţa cu officiele din judeţú, care se purtá pân'acum în limba română se pórtá ađi unguresce. Decretele de tutoria şi instructiunile, cari până acum se estrádaú în limba română, astáđi iesú în limba maghiară. Unú asesorú, care a facutú ca mai înainte concepte în limba română, conformú articlului de lege 44 din 1868, a fostú trasú la răspundere din partea prefectului, píritú fiindú de Nagy Sándor, şi i s'a poruncitú a serie numai şi numai unguresce. În fine tóte corespondenţele ce le-amú primitú dela díferite persóne de frunte din judeţulú Făgăraşului au constatátú, că pactulú s'a încheiatú cu-o pierdere fórte sêmţitóre pentru Români. Încă așa unú pactú şi vomú fi pierdutú“, a esclamatú unulú din numiţi corespondenţi.

Insinuaţiunea cutezátóre, că organulú nostru „ar ajutorá pe unii nătárai abia eşitú din şcolá“ ca sê póta calumniá şi insultá persóne fruntaşe şi cunoscute, o respingemú cu indignare. În corespondinţa din nr. 10 se descriu fapte, — bine ori réu, esactú ori neesactú — dér nu se insultá nici o persóná cu nici unú cuvântú.

Corespondentul nostru a disu, ce e dreptu la fine ca densulu, pentru persoana sa, „s'a convinsu ca județul Făgărașului este ađi condus de nisce parveniți“, der n'a numitu persoane, nici n'a aratat in corespondența sa pe aceia, cari conduc ađi județul și decă domni numiți mai susu declară ei inșiși, că n'an aspiratu niciodata la rolulu de conducători, atunci cu atatu mai vertosu asertiunea aceea nu-i pote privi. Cuventulu „parveniți“, pe care corespondența de mai susu ilu intelege cu totul falsu, nu involva der pentru nimenea o batjocura, cu atatu mai putinu o insulta. Si apoi cine a mai vedutu ca unu organu de publicitate se fia responsabilu pentru fiacare cuventu, celu alegu din intemplare corespondenții sei?

In fine o mica deslusire. Cu durere amu cititu in corespondența de mai susu expresiuni ca aceste: „cari lucră catu prostii pentru binele naționalu“ și mai la urma: „ca trebuie se fie cineva smintitu ca intre astfelu de imprejurari se se mai espuna pentru cauza naționala.“ — Va se dica naționalismu condiționatu, numai „pana va placé Mariei Sale?“ Se ne ierte domni din cestiune, der noi credemu ca cauza naționala mai multu se compromite decatu se promovaza printr'unu asemenea naționalismu cu terminu de anuntare (auf Kündigung).

Noi nu scimă, ca domni de mai susu se se fi espusu v'odată pentru cauza naționala și se fi riscatu ceva in favorea ei, der ii asiguram, ca mai bine ar fi de o sută de ori ca se se retraga cu totul in vieța privată și se facă studii de economiă politică, decă „unu natarau esitu eri din scole“ pote prin nisce atacuri „nefundate“, se-i facă se parasasca cauza naționala. Catu pentru parintele vicaru Micu, d-sale, pana ce sta in serviciulu bisericeii, nici nu-i este iertatu, a se retrage dela postul și chiamarea sa, fie catu de multu atacatu, de aceea ne miramu cum d-sa a pututu aderă la pasagele citate ale respunsului de mai susu!

Diverse.

(Archiducele Rudolf și princessa Stefania) voru intreprinde in curendu o calatoriă in Orientu. Programa calatoriiei se stabileste tocmai acum. E ca și hotaritu, dice „N. fr. Presse“, ca parechia princiară va face visite nu numai Sultanului, ci și curților in Bucuresci și Belgrad. Mai antaiu se vorbia ca principele de corona va merge antaiu, spre a observă eticheta strictă, la Constantinopolu, der in punctulu acesta s'a schimbatu programa. Parechia princiară cu suita sa va pleca asader pe la mijloculu lui Aprile spre Semlinu și de acolo la Belgradu. Dela Belgradu inalții calatori voru merge cu vaporulu societății de navigatiune dunarene la Ruscicu și apoi preste Varna la Constantinopolu. La reintorcere parechia princiară va face o excursiune dela Ruscicu la Bucuresci spre a visită curtea regală română și se va reintorce cu drumulu de feru directu la Viena.

(Invitare.) Adunarea generală pro 1883 a Reuniunii române de gimnastică și cântari nu s'a pututu ține la 10 Fauru a. c. din lipsa de membri in numerulu cerutu de statute. De aceea se convoca de noue pe Duminecă in 12/24 Fauru a. c. la 3 ore postm. in sala de desenă a gimnasiului român și a celu adausu, ca cu această ocaziune — in ințelesulu statutelor — adunarea va luă concluse cu atafți membri, cãți voru fi present. Ve rogamu se luafți parte! Brașovu in 17/5 Fauru 1884. Ioanu Lengeru, președinte. Dr. Ioanu Bozoceanu, secretari.

(Academia pentru literatura, ritorica și musica bisericescă in seminariulu gr. or. din Cernăuți.) Cetimă in „Candela“: Spre a deșteptă, a invioșă și a intări simțulu și zelulu tineretulu clericalu pentru interesele sciintifice și morale ale santei nostre biserice ortodoxe și mai cu semă ale Archidiecesei nostre bucovinene, I. P. Sa Archipastoriulu nostru, ingrijitu de viitoriulu bisericeii, a bine-voitu a convocă o comisiune compusa din P. T. parinti profesori: Euseviu Popovici, Isidoru Onciulu și Isidoru Vorobchievici, din parinti seminariali: Dr. Ironimu Topala, Mihailu Drăcinschi, Dr. Emilianu Voiuțchi și Dr. Oreste Popesculu și din 10 alumni seminariali, ca se delibereze unu statutu corespunđetoriu pentru activarea unei academii ortodoxe pentru literatura, ritorica și musica bisericescă in Seminariulu clericalu de aici și se-lu supuie consistoriului spre aprobare. Comisiunea respectivă s'a constituitu in 4/16 Ianuariu a. c. și și-a alesu de

președinte pe P. ven. Sa parintele profesor Euseviu Popovici, de vicepreședinte pe Cuvioșia Sa parintele rectoru seminariulu Dr. Ironimu Topala, era de notariu pe alumuulu seminariulu și auditoriulu de teologiă din anulu alu IV., lectorulu Stefanu Săghinu și, alegendu unu comitetu de 7 membri, l-a însăreinat cu deliberea statutelor menționatu. Înregestramu aici cu mare bucuriă această scire și salutamu cu deplină mulțamită și satisfaciune inițiativa I. Presânței Sale la înființarea acestui aginte de sciință și de arte.

(Necrologu.) In 15/27 Ianuariu a. c. se mută la cele eterne Otonu baronu de Petrinu in etate de 50 de ani. Repausatulu, barbatu de adencă sciință și alasă cultură, și-a câștigatu in funcțiunile publice, ce le-a ocupatu aprupe de 30 de ani, multe și însemnate merite. Născutu la a. 1834 in Văscăuți, se ocupă din junetă cu mare predilecțiune de ameliorarea stării agronomice a țerei, careia și-a dedicatu apoi totă activitatea, sciința și esperința, ce și-o adunase in țeri străine. Tote instituțiunile și societățile de natura această din țera noastră, precum și scola agronomică de aici îi mulțamescu și lui prosperarea seu înființarea lor, de aceea și fu denumitu, după-ce a funcționatu mai unu deceniu ca membru administrativu in comitetulu pentru zidirea monumentală a reședinței archiepiscopale de aici, de consiliariu dominialu la Direcțiunea c. r. pentru bunurile fondului relegiunariu, in care pozițiune adause cu activitatea-i neobosită de totu multu la ameliorarea stării financiare și la productivitatea de față a moșielor fondului relegiunariu. Inaltu Presânția Sa onoră aceste merite neprețuivere ale scumpului defunctu, carele ca patronu bisericescu construisse nu de multu o biserică in comuna Samușeni, in modu deosebitu, oficiandu in persoana cu asistința numerosă la înmormentarea lui din 17/24 Ianuariu a. c. și petrecendu osemintele lui pana la locul de repausu in cimitirulu comunalu de aici. Mulțimea cununelor depuse pe raclă catu și mulțimea condolinților destinși cu președintele țerei baronulu Alesani in frunte, carii participară la înmormentarea lui, documentară indestulu, ce stimă și vedă a avutu in tote clasele societății. La mormentu rosti cuventulu cu îndatinatele ertăciuni protopresbiterulu titularu și parochulu localu Precucernicia Sa parintele Leonu Popesculu.

(La mormentulu lui Vasile Paapa) a pronunțatu între alții și președintele societății pentru învățatura poporulu român, generalulu Florescu unu discursu dicendu: „Tristă și multu durerosă e perderea acelor omeni cari, din nefericire, se ducă treptatu dintre noi și cu o pré regretată ropeđiciune! omeni de inimă și de caracteru cum a fostu Vasile Paapa. N'a trecut unu anu, de cându Vasile Paapa imi vorbia cu o căldură menită a ne deșteptă din apatia, in care păremu dispuși a căde; imi vorbia de scolă ca de singurul mijlocu prin care se se potă asigura viitorulu patriei noastre. Sciți, ce a făcutu Vasile Paapa pentru învățatura sătenilor de pe proprietățile sale; cunoșceți creațiunea scolei de meserii, pe care a dotat-o cu atata generositate. Elu și la ultima sa resuflare, n'a uitatu, ca cheia bolții sunt învătătorii cei buni, cari, pe lângă instrucțiune, se potă redică nivelulu moralu alu poporulu, inspirandu-i iubirea de Dumneđu și de patriă. Elu a fost unulu din membrii cei mai activi și mai generosi ai societății pentru învățatura poporulu nostru, și n'a uitat-o in ultimulu momentu alu vieței sale. Iubire și recunoștința der lui Vasile Paapa, pe alu cărui mormentu n'aveți nevoie d'a înscrie unu nume, ci simplu cuvintele: „Omulu de bine“.

(Programa congresulu economicu) dela Iași, care a obținutu sufragiulu întregi națiuni și a întregi prese române, a începutu, dice „Curier. Fin.“ a formă obiectulu discuțiunilor și a celor mai însemnate diare austriace și germane. Trebuie de asemenea se constatam, ca la noi in mijloculu unanimelor aprobări ce acestu programu a găsită in tote diarele române fără distincțiune de colore și de partitu, o singură voce discordantă s'a ridicatu, și această numai din partea lui „Bucarester Tagblatt“, diaru austro-ungaru redactatu in România, care s'a încercatu a privi și a judecă lucrulu după interesele austro-ungare er nu după interesele române.

(Hymen.) Dumineca trecută și-au serbatu cununia d-nu Dr. Ioanu Cloaje cu d-șiora Maria Stănescu.

(O cetate antică in Dobrogea.) Sub titlulu acesta publică Revista corpului didacticu ruralu din județulu Tulcea, care apare in Tulcea de curendu, următorea notiță: In apropierea comunei Satulu-nou din plasa Măcinu județulu Tulcea se află ruinele unei cetăți antice, cari ruini după poziția strategică ce le înungioră, atragă atențiunea tuturor călătorilor. După

observațiunile ce amu pututu face precum și a informațiunilor ce amu pututu obține, constată, ca aceste ruini sunt unu suveniru scumpu rămasu dela strămoșii noștri Romani, ceea ce ne probază monedele găsite in fosta cetate, cu inscripțiunea „Adrianu“ in litere latine. Spre nordu dela acesta se potă observă rămășitele unei șosele, ce se intinde trecendu „Iacobu Dealulu“ căutandu a se legă cu cetatea „Trosmis“ câmpulu leguinilor III și VIII dela Iglita. In mersulu acestei șosele mai alesu la urcarea „Iacobu Dealulu“ se vede unu punctu inaltu făcutu de omeni (probabilu unu observatoru), care predomină romanticele șesuri, ce cadu spre nordu și ostu de muntele „Iacobu“. Nu se pote sci, care a fost numirea acestei cetăți antice, căci nu s'a găsitu de catu monede cu diferite inscripțiuni nedescifrabile.

Prin desfintarea filialelor noastre

in PARISU, LONDRA, BRUXELA și ROMA

sunt acuma de vëndare — conformu desenului 16.307 césornice remontoir de auru veritabile de Geneva pentru dame, cari mai înainte au costat 75 fl. acum numai cu 30 fl., aceleasi césornice pentru bărbați, cari mai înainte costă 90 fl., acum numai cu 35 fl., și 8720 de césornice remontoir de auru verit. Washington, cu câte 9 fl. 75 cr., in locu de 36 fl., mai incolo 4003 césornice anghiră (ancru) verit. de Geneva, cu 17 rubine, numai cu 8 fl., in locu de 18 fl., și 2223 de césornice de Elveția, de totu bune si sigure, durabile și esacte cu câte 4 fl. 75 cr., in locu de 15 fl.

Cine voescese cumpere din aceste césornice va căpeta o garanția reală in scrisu pe 3 ani, ea voru merge esactu si ca nu voru sta niciodată, și afară de acesta se află impachetatu alătura cu orologiulu — gratis ca daru —: 1. parechiă cercei de aur de 14 carate, probate de oficiulu c. r. din Viena, cu buchete de măr-genu si emailate; unu lanțu auritu de dame cu ciucure, cu medalionu in patru colțuri, cu 12 fotografii picante de Parisu; o cruce aurită cu chipulu lui Christosu; 1. parechiă de nasturi pentru manșete, gravați, cu masină; 1. amnară, ce lucece nopte; 1. țigaretă sculptată de spumă, cu rose seu figuri, cai etc. cu 234 de articule diferite de lucsu din aur și argintu.

20 de florini dămă îndereptu, decă numitele obiecte nu sunt noue și nu după cum amu aratat, prin urmare nici o comandă nu e riscată.

Se expedeză in fiecare di afară de sêrbătorile creștine: Pasca, Rosalii și Crăciunu.

Adresa: Genfer Uhren-Alianz
1, Adlergasse 1B. WIEN.

1000 florini

acelei dame, care după întrebuintarea

Alifei de Pistrui

nu va perde, pistrui, petele de ficatu, arsura de sôre, ca și ori-ce alte defecte ale teintului.

o cutiă 2 fl. 10 cr.

„EPILATOIRE“

pentru definitiva nimicire de

peru de pe față, de pe mâni, brațe etc. Pentru a nimici perii din locuri neplăcute, așa ca ei se nu crească din nou, a fostu până astăđi cea mai viuă dorință. Mijloculu meu produce „sensațiune“, care nu numai că nimicesce perii, ci și opresce de a mai crece, și mai alesu că iau garanța asupra-mi pentru succesu, și me obligu a reintorce totu costulu, in casu se nu succedă.

Prețulu unui micu flacon 5 fl. unui flacon mare 10 fl.

Nășipă de quarz medicinalu celu mai bunu mijlocu de a depărtă e oji, sgrăbnuțe etc.

1 cutiă 1 fl. 50 cr.

„Brasilinū“ Boia (văpsé) de perū

la minută.

neconținendu otravă și metalu, văpsese tote nu anțele dorite, încependu dela peru blondu penă la negru, și este veritabilă și durabilă. Perulu vopsitu cu „Brasilinū“ nu se pote deosebi de celu naturalu. Prețulu unui flacon mare 3 fl. — Trimiterea cu remburse.

ROBERT FISCHER

Doctoru de chemiă
Wien, I. Johannesgasse II.

Numere complete dela începutulu anului se mai află.

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografa: Ioanu Gótt și fiu Henriću.